

ГЛАВА 8.

1. Прѣзъ онѣзи дни, понеже бѣше прѣмногo народъ, и нѣмахъ какво да ядѣтъ, призова Исусъ ученицы-тѣ си, и казува имъ :

2. Жаль ми е за народъ-тѣ, защото три дни вече стоятъ при мене, и нѣматъ що да ядѣтъ ;

3. И ако гы распуснѣхъ гладны по домове-тѣ имъ, ще прѣ-малнѣѣтъ по пѣтъ-тѣ ; защото нѣкои отъ тѣхъ сѣ дошли отъ далечъ.

4. И отговорихъ му ученицы-тѣ : Отъ дѣ ще може да гы насыти нѣкой съ хлѣбъ тука въ пустынѣ-тѣ ?

5. И попыта гы : Колко хлѣба имате ? а тѣ рекохъ : Седмъ.

6. И повелѣ на народъ-тѣ да насѣдаты на земѣ-тѣ ; и като зѣ седмъ-тѣ хлѣба, благодари, и прѣломи, и даваше на ученицы-тѣ си да сложатъ, и сложихъ прѣдъ народъ-тѣ.

7. Имахъ и малко рыбичкы ; и благослови, и рече да сложатъ и тѣхъ.

8. И ядохъ и насытихъ ся, и дигнѣхъ остаткы отъ укрухы, седмъ кошницы.

9. А онѣзи които ядохъ бѣхъ до четыри тысящи ; и распуснѣхъ гы.

10. И тутакси влѣзе въ ладіѣ-тѣ съ ученицы-тѣ си, и дойде въ Далмануѣанскы-тѣ страны.

11. И излѣзохъ Фарисей-тѣ, и начнѣхъ да му правятъ питанія, и като го искушавахъ, ищяхъ отъ него знаменіе отъ небе-то.

12. А той въздѣхнѣ отъ сѣрдце, и каза ; Защо тойзи родъ ище знаменіе ? Истинѣ ви казувамъ : Нѣма да ся даде на тойзи родъ знаменіе.

13. И остави гы и влѣзе пакъ въ ладіѣ-тѣ, и минѣ отвѣдъ.

14. Но забравихъ ученицы-тѣ да земѣтъ хлѣбъ, и нѣмахъ съсь себе си въ ладіѣ-тѣ освѣнъ единъ хлѣбъ.